

نقش تعاونی‌ها در بهبود وضعیت اقتصادی - اجتماعی کارگران و حاشیه‌نشینان هند

○ شریت، ک. بهومیک* - ترجمه: علی اصغر مفصودی

□ قسمت دوم

۴-۱ تعاونی‌های کارگری در شهر کلکته

کلکته زمانی یک کلان‌شهر صنعتی پرجنب و جوش بود که به خاطر کارخانه‌های تولید کف و ماشین آلات نساجی معروف بود. از اواخر دهه‌ی شصت تاکنون سناریوی فعالیتها در این شهر به شدت عوض شده است در این مدت، شهر شاهد بسته شدن شماری از واحدهای بزرگ صنعتی بوده است. در طول دهه‌ی هشتاد حدود ۱۵۰۰ واحد صنعتی دچار رکود شدند. این امر باعث شد تا ۱۵۸۰۰۰۰ نفر از کارکنان این واحدها بیکار شوند. هم‌اکنون نیز چندین بخش صنعتی دیگر در شرف تعطیلی هستند.

در این سناریوی ناامیدکننده، می‌توان

کمونیست هند (مارکسیست)، سی. پی. آی. (ام) (CPI(M) است که دست راست سی. پی. آی. (ام) محسوب می‌شود. اتحادیه‌ها در تمام تعاونی‌های کارگری، در کلکته، از جمله این چهار مورد، به سی. آی. تی. یو وابسته‌اند.

این چهار تعاونی بعد از بررسی ۱۸ تعاونی موجود (دو تعاونی دچار رکود شده‌اند) انتخاب شده‌اند. این تعاونی‌ها عبارتند از یک تعاونی کشتی‌سازی، یک تعاونی تولید کابل و سیم‌های برق، یک کارخانه تولید ملزومات چایی و یک کارخانه تولید سیم. هر یک از این واحدها زمانی خیلی خوب کار می‌کردند و در آن منطقه بهترین محسوب می‌شدند. ما سعی کرده‌ایم به بررسی علل افول این شرکتهای و نحوه تلاش کارکنان نشان برای

کورسوی امیدی را در تعاونی‌های کارگری زیادی که وجود دارد، یافت. ما حدود ۲۰ تعاونی از این دست را در اطراف کلکته شناسایی کردیم. این تعاونی‌ها عمدتاً صنایع کوچک یا متوسط هستند که هر یک بین بیست تا کمی بیش از صد کارگر دارند. از این میان، چهار تعاونی را برای مطالعه موردی برگزیدیم.

ضروری است که به بعضی از مشخصه‌های این تعاونی‌ها اشاره کنیم تا به زمینه‌ای کلی از آنها دست یابیم. کلکته مرکز ایالت بنگال غربی است و در شرق هند واقع شده است. این ایالت را دولت ایالتی وابسته به احزاب سیاسی چپ و کمونیست که جناح چپ نامیده می‌شوند، اداره می‌کند. بزرگترین و غالب‌ترین حزب سیاسی چپ در این ایالت، حزب

احیای آنها بپردازیم.

۱-۴-۴-۱- تعاونی گشتی سازی

تعاونی صنعتی بنگال شرقی واقع در منطقه کوسپور Cossipore کلکته، در سال ۱۹۷۹ تشکیل شد. این شرکت یک بنگاه قدیمی بود که قدمت آن به اواخر قرن نوزدهم برمی گردد. این شرکت یک بنگاه کشتیرانی موفق نیز بود که بعدها به عنوان یکی از فعالیت‌های اصلی‌اش به کشتی سازی روی آورد. از سال ۱۹۶۵، بنا به دلایلی سیر نزولی این شرکت آغاز شد. برخی از این عوامل بیرونی بودند و در اصل به محدودیت در معامله با پاکستان شرقی سابق (بنگلادش کنونی) مربوط می‌شد. عوامل دیگر به مدیریت داخلی کارخانه مربوط بود. این نوع مدیریت تا سال ۱۹۶۹ ادامه داشت.

تسراز نامه این شرکت در سال ۱۹۶۸-۶۹ نشان از سوددهی شرکت دارد. بعد از آن شرکت شروع به ضرر دادن کرده است. در سپتامبر ۱۹۷۶ مالکان، شرکت را بستند، چرا که بدهی‌های آن غیر قابل جبران بود. کارگران این شرکت که زمانی بیش از ۱۰۰۰ نفر بودند، به ۹۱ نفر کاهش یافتند از این رو بیشتر کارگران ناچار شدند به دنبال یافتن کار دیگری باشند. برای بدهکاران نیز پرونده‌هایی در دادگاه عالی کلکته تشکیل شد.

بعد از اینکه جناح چپ در انتخابات به قدرت رسید، اتحادیه به دولت ایالتی پیشنهاد کرد که این شرکت ورشکسته به حساب آید و مدیریت آن دچار تغییر و تحول شود. در سال ۱۹۷۸ دولت ایالتی پیشنهادی مبنی بر ایجاد تغییر و تحول در آن تقدیم دولت مرکزی کرد، اما دولت مرکزی این پیشنهاد را رد کرد. بعد از آن اتحادیه کارگری از دولت ایالتی خواست تا به آنها اجازه دهد که اداره آن شرکت را به عهده بگیرد. این درخواست پذیرفته شد، و دولت ایالتی نیز پذیرفت که در این اقدام از آنها حمایت مالی کند. تعاونی در نوامبر سال ۱۹۷۹ به ثبت رسید. تمامی ۹۱ کارگر عضو این شرکت شدند. رهبر محلی سی. پی. آی (ام) و سی. آی، تی. یو در این اقدام به کارگران کمک کردند. دبیر کمیته محلی سی. پی. آی (ام)

حامی این اقدام بود. دولت ایالتی، در اصل به این خاطر که اتحادیه به سی. آی. تی. یو وابسته بود و سی. آی. تی. یو (ام) هم به لحاظ سیاسی از آن حمایت می‌کرد، تسلیم پیشنهاد اتحادیه شد.

به پشتگرمی دولت ایالتی، تعاونی از دیوان عالی خواست تا به آنها اجازه دهد شرکت را بخرند. دیوان عالی با این درخواست موافقت کرد و دستور داد تا یک ارزیاب رسمی ارزش شرکت را تعیین کند. بدین طریق قیمت تعیین شد و در اکتبر سال ۱۹۸۰ تعاونی مالک شرکت شد. کار فروش در سال ۱۹۸۱ از نظر قانونی به انجام رسید. دولت ایالتی موافقت کرد که وامی را در اختیار تعاونی بگذارد تا شرکت را خریداری کند. تولید در دسامبر ۱۹۸۱ آغاز شد. مقادیری تضمین مالی بالغ بر ۳۰۰۰۰۰۰ روپیه توسط یک بانک تأمین شد (البته بعد از اینکه دولت ضمانت آنها را پذیرفت) و ۴۰۰۰۰۰ روپیه هم به عنوان سرمایه جاری به آنها پرداخت شد. این مقدار خیلی کم بود و کارگران نمی‌توانستند تجهیزات موجود را مدرنیزه کنند. تعاونی امیدوار بود بتواند برای این منظور از بانک پول فرض کند. بدبختانه، وقتی نوبت به دولت رسید، از انجام تعهداتش سرباز زد!

تصمیم فوق شوک بزرگی به کارگران وارد کرد. قبل از آن، در هنگام شکل‌گیری تعاونی، وزیر دارایی در این باره به آنها هشدار داده بود!

کارگران حالا پی برده بودند که دولت نه تغییر و تحولی در کارخانه کشتی سازی ایجاد می‌کند و نه در توسعه آن به آنها کمک می‌کند. بعد از برگزاری مجامع عمومی که رهبران محلی سی. پی. آی (ام) نیز شرکت داشتند، کارگران تصمیم گرفتند که اداره شرکت را خود به عهده بگیرند. دو تصمیم عمده در این مجامع گرفته شد. اولاً، آنها تصمیم گرفتند که دستمزدها را تا بهبود وضعیت مالی شرکت ثابت نگاه دارند. ثانیاً، تصمیم گرفتند بهره‌وری را افزایش دهند تا از این طریق هزینه‌های تولید را کاهش دهند. تعاونی تصمیم گرفت تا به دیگر شرکتها، خصوصاً در زمینه تعمیر کشتی، خدمات ارائه کند.

این تلاشها تا موقعی که شرکتهاى ارباب رجوع راضی بودند، جوابگو بود. بعضی از این شرکتها از این که مواد اولیه جهت تعمیر کشتی‌ها را تأمین کنند، رضایت داشتند و گاهی اوقات پیش از انجام کار پول نقد می‌پرداختند تا سال ۱۹۹۱، تعاونی مبلغی حدود ۱۴۰۰۰۰۰۰ روپیه به عنوان مازاد به دست آورده بود که می‌توانست به عنوان سرمایه جاری مورد استفاده قرار گیرد. تصمیم مهمی که در زمینه ثابت ماندن دستمزدها گرفته شده بود، حتی بعد از کسب این مازاد، به قوت خود باقی ماند. کارگران تشخیص دادند که آنها در صورتی می‌توانند از آینده‌ای مطمئن برخوردار باشند که تعاونی از نظر مالی تأمین باشد. رویدادهای سال ۱۹۹۱ باعث تغییر عمده‌ای در این جریان شد. در این سال وزارت حمل و نقل در جستجوی قطعه زمینی برای ایجاد یک ترمینال و کارگاه برای یکی از شرکتهاى یعنی شرکت حمل و نقل دولتی بنگال شمالی (NBSTC) بود. دولت ایالتی پیشنهاد کرد که تعاونی از بخشی از زمین صرف‌نظر کند و آن را به شرکت حمل و نقل دولتی بنگال شمالی واگذار کند. این به منزله تزیق خونی جدید در رگهای تعاونی بود. شرکت حمل و نقل مذکور از این بابت ۱۰۰۰۰۰۰ روپیه پرداخت می‌کرد. شرکت درون مرزی حمل و نقل آبی دولت ایالتی زمام امور تعاونی را به دست می‌گرفت و محوطه و کارگاه کشتی سازی را نوسازی کرده و به تجهیزات مدرن مجهز می‌کرد. تعاونی نیز بایستی نیروی کارش را به ۵۰ نفر کاهش می‌داد. کارگران زیر ۵۵ سال در تعاونی باقی می‌ماندند و به دیگر کارگران غرامت کافی پرداخت می‌شد. تعاونی با این پیشنهاد موافقت کرد.

از آنجائیکه کارگران از بدست گرفتن زمام امور توسط دولت مطمئن بودند، تصمیم گرفتند که در خرج کردن مازادی که در این مدت به دست آورده بودند ولخرجی کنند. تعاونی به اعضایش پاداش زیادی پرداخت کرد، برای کارکنان بخش تأمین امنیت کارخانه خانه‌های جدید ساخت و مبلغ زیادی را صرف برگزاری جشن کرد.

۵۰۰ نفر بود.

علیرغم تغییراتی که در فن آوری چاپ پیش آمد شرکت قادر بود که موقعیت خود را حفظ کند چرا که تنها تولید کننده در این بخش بود. چاپ لتر پرس کشور برای تأمین مواد به این شرکت وابسته بود. محصولات چاپی این شرکت به لحاظ کیفیت شناخته شده بود و از ناشران برجسته سفارش دریافت می کرد.

مشکلات شرکت از دهه شصت آغاز شد. این مشکلات اساساً به اختلاف بین اعضای خانواده برمی گشت که شرکت را اداره می کردند. این افراد اکثریت سهام شرکت را در اختیار داشتند. در دهه هفتاد اتحادیه به چنین بی نظمی در مدیریت اشاره کرده بود. گرچه کارگران حقوقشان را به طور منظم دریافت می کردند، ولی معلوم شد که پول بیمه اجتماعی به مراجع ذیربط پرداخت نشده است. این مراجع، دادخواستی را به دادگاه تقدیم کردند. مدیریت قادر به پرداخت بدهی ها نبود و در نهایت کارخانه تعطیل شد. تعطیلی هفت سال بطول انجامید که در این مدت بیشتر کارگران شرکت را ترک کرده به دنبال کار دیگری رفتند. اتحادیه پیشنهاد کرد که کارگران یک تعاونی تشکیل دهند که بتوانند شرکت را به کمک دولت اداره کنند. از این رو تعاونی در سال ۱۹۷۸ با ۳۰ کارگر که در پی احقاق حقوقشان بودند، تشکیل شد. تسویه حساب انجام گرفت و تعاونی، با پشتیبانی مالی دولت ایالتی توانست شرکت را بخرد.

فعالیت تعاونی از سال ۱۹۸۹ آغاز شد. گرچه تعاونی صاحب شرکت بود، اما سرمایه زیادی نداشت. با اینحال قادر بود سفارشات چاپی و ریخته گری را قبول کند. کار به تدریج رونق گرفت و تعاونی به کارگران بیشتری نیاز پیدا کرد. به سفارش کمیته محلی سی. پی. آی (ام)، ۱۵ کارگر موقت به کار گرفته شدند. بعد از یکسال آنها دائمی و ۱۲ نفر از آنها سهامدار شدند. بعد از این، در سال ۱۹۹۴ مشکلات شروع شد. کارگران اصلی پیر و کارگران جدید جوان بودند. کارگران جوان خواستار آن بودند که کارگران پیر بازنشسته شوند و جا را برای آنها باز کنند

در امور فنی به آنها کمک کند. او از نظر فکری با سی. پی. آی (ام) همسخنی داشت و بابت خدماتش پولی دریافت نمی کرد چون بابت حق المشاوره از شرکتهای دیگر پول خوبی می گرفت. حضور این مشاور و همچنین رهبر دفتر محلی سی. پی. آی اعتماد به نفس کارگران را افزایش داد تا فکر نکنند که حتی در این برهه سخت تنها هستند.

وقتی که من در ژوئن سال ۲۰۰۰ از شرکت بازدید کردم، موقعیت آن کم و بیش به همین سان بود. شرایط مالی آن اندکی بهتر شده بود و کارگران دستمزد بیشتری دریافت می کردند. مشاور مذکور به آنها کمک کرده بود تا کار بیشتری داشته باشند کم لطفی دولت از نظر حمایت از آنها نیز بیشتر شده بود. با اینحال هم اتحادیه و هم سی. پی. آی در سطح محلی با تعاونی همراه بودند.

اعضای تعاونی، علیرغم ناراحتی از سی. پی. آی، با اتحادیه همراهی می کردند، و این از عوامل مهم موفقیت آنها بود یکی از دلایل اصلی دیگر موفقیت تعاونی این بود که کارگران متکی به خود شده بودند. آنها دیگر حاضر نبودند برای حل مشکلاتشان به بنگاهی دیگر متکی باشند. این برجسته ترین کمک تعاونی بود تعاونی انکای به نفس کارگران را افزایش داده بود.

۲-۴-۴- تعاونی چاپ

تعاونی چاپ و ریخته گری ایسترن تایپ در سال ۱۹۸۷ شروع به کار کرده است. این تعاونی ۴۲ عضو دارد. تعداد کل کارکنان این تعاونی ۵۱ نفر است که ۷ نفر از آنها کارکنان یقه سفید و بقیه یقه آبی هستند. این تعاونی با نام Eastern Type Foundry and Oriental Printing Works در سال ۱۹۸۰ تأسیس شد و در سال ۱۹۹۲ به عنوان یک شرکت سهامی به ثبت رسیده است. این شرکت مواد چاپ لتری پرس را تولید می کرد. این تکنیک در بیشتر نقاط دنیا بواسطه ظهور چاپ افست منسوخ شد. لیکن شرکت مذکور در سرتاسر هند و سایر کشورهای از جمله چین، نیپال... بازار گسترده ای داشت کل نیروی کار این صنعت در آن موقع حدود

در سال ۱۹۹۲ انتخابات برگزار شد و بار دیگر جناح چپ به قدرت رسید. اما وزیر حمل و نقل عوض شد. وزیر جدید قصد تجدید نظر در برنامه ها را داشت. او به محل زمین و هزینه خرید آن اعتراضاتی وارد کرد. در نتیجه معامله به هم خورد. این شکست به کارگران لطمه جبران ناپذیری زد. وضع آنها از قبل به مراتب بدتر شده بود چرا که دیگر سرمایه ای برای کار نداشتند. با اینحال، این رویداد باعث شد تا عزم آنها برای اینکه روی پای خود بایستند و به دیگران متکی نباشند، تقویت شود. آنها فقط می توانستند روی اعتبار و حسن نیتی که نسبت به خود ایجاد کرده بودند حساب کنند. کم کم سفارش گرفتند و موقعیت خود را بهبود بخشیدند.

من برای اولین بار در اواسط سال ۱۹۹۸ از این شرکت بازدید کردم. بنظر می رسید کارگران از قطعی بودن موفقیتشان مطمئن هستند بیشتر آنها پیر بودند. یونیفرمشان اطونخورده و مستعمل بود. اما عزمشان را می شد در چهره شان خواند. آنها سخت کار می کردند. وقتی با من صحبت می کردند من هیچ نشانه ای از افسردگی یا ناامیدی در آنها ندیدم. به هیچ عنوان ناامید نبودند کارکنان یقه سفید، ناراضی تر از بقیه بودند. آنها از این ناراحت بودند که دولتی که از آن حمایت کرده بودند و خصوصاً سی. پی. آی، به آنها پشت کرده است. این افراد هنوز امیدوار بودند که دولت امور تعاونی را به دست بگیرد! رهبر دفتر محلی سی. پی. آی که رهبری این اقدام را متقبل شده بود، از نگرش دولت انتقاد کرد. تمام این افراد اعتقاد داشتند که ملغی شدن تصمیم قبلی دولت در اصل به خاطر فساد مالی است. به من گفته شد که چون این معامله هیچ عایدی برای کسانی که در رأس قدرت اند نداشته است، ملغی شده است!

تعاونی به خاطر کمبود منابع مالی قادر به استخدام پرسنل فنی نبود. ولی از مشاوره یک مهندس نیروی دریایی برخوردار بود. این شخص که زمانی مدیر عامل یک شرکت دیگر بوده است، در راه اندازی تعاونی به کارگران کمک کرد. او یک روز در میان به تعاونی می آمد تا

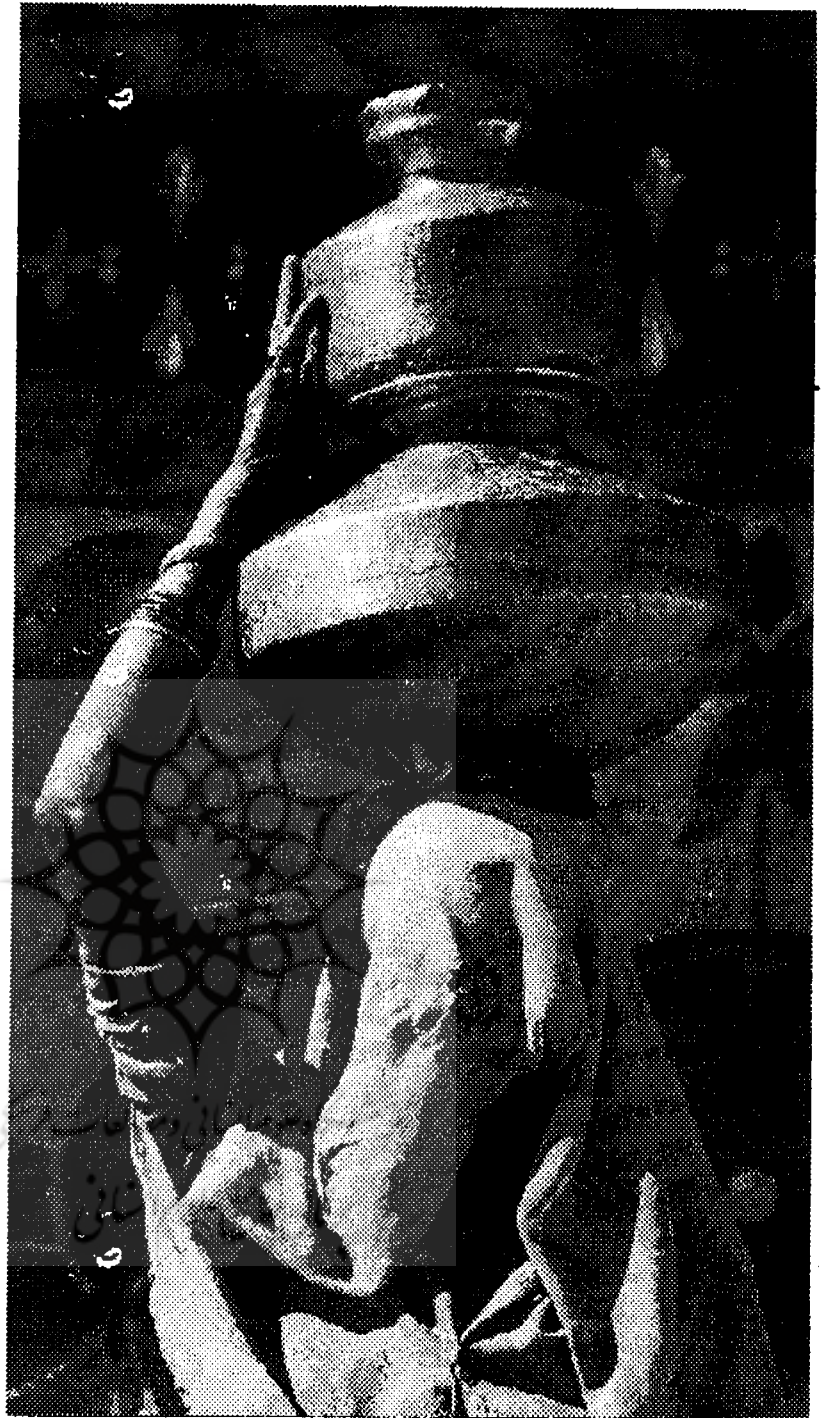
کمیته محلی برای این می‌خواهد آنها را بیرون کند که بتواند افراد خود را وارد تعاونی کند. در عین حال، این کارگران در مخالفت با سی. پی. آی (ام) به حزب مخالف نپیوستند. آنها در انتخابات به نامزدهای آنها رأی دادند و حتی در مبارزه انتخاباتی به آنها کمک کردند. اما مشکل آنها در اصل با رهبران محلی سی. پی. آی (ام) بود با اصرار کارگران جوان، در مجمع عمومی سالانه که در سال ۱۹۹۷ برگزار شد، دولت وظایف کمیته مدیریت را به یک مدیر اجرایی واگذار کرد.

تعاونی هنوز کار می‌کند و قادر است که دستمزدها را پرداخت کند. این تعاونی می‌تواند موقعیتش را بهبود بخشد، در صورتی که از طریق بخش ریخته‌گری‌اش شغل ایجاد کند. با اینحال فاقد سرمایه جاری است. بخش آب آن کار می‌کند، اما تنش بین کارگران قدیمی و جدید بر کارایی آن تأثیر گذاشته است.

۳-۴- تعاونی تولید کابل‌ها و هادی‌های آلومینیومی

نام این تعاونی شرکت تعاونی صنعتی کارکنان آلکوند با مسوولیت محدود است و در سال ۱۹۸۷ کارکنان شرکت خصوصی تولید هادی و کابل آلومینیومی آن را تشکیل داده‌اند. تعداد کل کارکنان آن در سال ۲۰۰۰، ۱۵۰ نفر بود که ۳۵ نفر از آنها کار دفتری داشتند و بقیه بقیه آبی بودند. این تعاونی ۲۶۵ نفر عضو داشت که همه آنها از کارکنان آن بودند، اما بعداً تعدادی از آنها شرکت را ترک کرده و در جای دیگری مشغول به کار شدند.

این شرکت هادی‌های قوی و کابل‌های آلومینیومی تولید می‌کند. در این زمینه، این شرکت به لحاظ کیفیت محصول از اعتبار خوبی برخوردار است و در زمره شرکت‌های پردرآمد محسوب می‌شود. تقاضا برای محصولات این شرکت، بعد از تصمیم دولت برای جایگزینی کابل‌های آلومینیومی فشارقوی به جای کابل‌های کابل‌های مسی افزایش یافته است. شرکت تا دهه هفتاد حدود ۵۰۰ کارگر داشته و از سود خوبی هم برخوردار بوده است این شرکت مشتریان خوبی نیز در هند و خارج از هند داشته است. کارخانه‌اش در

ایجاد خلل در رابطه بین سی. پی. آی (ام) و این کارگران شد.

رهبران سی. پی. آی (ام) مشکلات داخلی برای تعاونی ایجاد کردند. اعضای قدیمی‌تر که با سی. پی. آی (ام) همراه بودند و در آغاز به رهبران آنها اعتماد داشتند، بعد از این وقایع، از عملکرد حزب بسیار شاکی شدند. آنها گمان می‌کردند که

به علاوه، کمیته محلی سی. پی. آی (ام) می‌خواست به حزب اجازه دهند که یکی از ساختمان‌های شرکت به عنوان دفتر استفاده کند. کارگران قدیمی که حامی سی. پی. آی (ام) نیز بودند، با این پیشنهاد مخالفت کردند، چرا که حس می‌کردند که این کار باعث می‌شود کمیته محلی مالک ساختمان شود. این امر باعث

احساس ناخوشایندی داشتند، چرا که علیرغم وابستگی‌های سیاسی شان به سی. پی. آی (ام) ناگزیر به رویارویی با این مشکلات بودند.

* دکستر ش - بت. ک ب - همومیک (Dr. Sharit. K. Bhowmik) ریس دپارتمان جامعه‌شناسی دانشگاه بمبئی هندوستان و یکی از مؤلفان و صاحب‌نظران برجسته حوزه تعاون در این کشور و دارای تألیفات و تحقیقات متعدد در این زمینه می‌باشد.

References:

Bhatt, Ela (1997) SEWA as a Movement in R. Dutt (ed), Organising the Unorganized Workers. Delhi: Vikas Publishing House.

Bhowmik, Sharit k. (1992). Worker Co-operatives in the Plantation System: A study Of Tribal Tea Plantation Workers in Eastern India, Labour, Capital and Society, 25(2), Montreal.

Bhowmik Sharit k. (1994). Worker Co-operatives in the Unorganised Sector: An Alternative Strategy in, Sarath Davala (ed), Unprotected Labour in India. Delhi: Friedrich Ebert Stiftung.

Marx, k and Engels, F. (1976), Selected Works, Volume One. Moscow: Progress Publishers.

NCUI (1969), Report of the Committee on Principles of Co-operation Appointed by the International Co-operative Alliance. Delhi: National Co-operative Union of India.

Rose Kalima (1995). Where Women are Leaders. Delhi: Sage Publications.

SEWA (1999), Self Employed Women's Association 1999. Ahmedabad: shri Mahila SEWA Trust.

وقت و در سال دوم ۱۰۰ کارگر دیگر را استخدام کند. آنچه که بایستی خاطر نشان شود این است که کارگران توانستند تعاونی را به مدت ۱۸ ماه، به خوبی اداره کنند.

مشکلات تعاونی از چند سال بعد آغاز شد. تعاونی برای انجام سفارشات ناگزیر شد از بانک تعاونی وام بگیرد. بیشتر قراردادهایی که با تعاونی می‌بست با بخش دولتی همچون شرکت‌های برق دولتهای بنگال غربی و اوتار پرادش Uttar Pradesh بود. این سازمانها حساب خود را با تأخیر، آن هم بعد از گذشت ۱۵ تا ۱۸ ماه از حمل کالا می‌پرداختند. از این رو سرمایه تعاونی بلوکه شد و از آنجا که سرمایه جاری‌اش خسر شده بود، نتوانست به قراردادهایش عمل کند. در همین حال سود وام نیز افزایش یافت. همچون موارد دیگر، دولت ایالتی که در آغاز با ضمانت تعاونی برای گرفتن وام موافقت کرده بود، کنار کشید. در نهایت در سال ۱۹۹۷ تولید به حالت تعلیق درآمد، چرا که تعاونی سرمایه جاری برای انجام قراردادهای را نداشت. منابع مالی آن تمام شده بود و قادر به پرداخت دستمزدها نبود. تعدادی از کارگران تعاونی آن را ترک کرده در جستجوی کار درآمدند و تنها ۱۵۰ کارگر در تعاونی باقی ماندند.

در ژوئن ۱۹۹۸ تعاونی بعد از بازپرداخت مقداری از بدهی‌های بزرگ خود، می‌توانست فعالیت هایش را از نو آغاز کند. تعاونی تصمیم گرفت در آغاز بطور مستقل دست به تولید نزنند. در عوض انجام کار برای دیگر واحدهای صنعتی را در پیش گرفت. این امر باعث ایجاد درآمد شد. در ماه می سال ۲۰۰۰ شرایط مالی آن پیوسته رو به بهبود بود، اما تجربه گذشته آن، با توجه به نگرش دولت، احساس ناخوشایندی را در بین اعضا به جا گذاشته بود. از این نظر مشکلات این تعاونی به مشکلات تعاونی‌های کشتی سازی شبیه است. این تعاونی قراردادهای را از دست داد چرا که نتوانست به مراجع ذیربط رشوه بدهد. به همین سان، وصول بدهی شرکت‌های برق به همین دلیل به تعویق افتاد. کارگران

جاده هاید Hyde Road قرار دارد و دارای چند واحد صنعتی است.

ضرردهی سنگین آکوند از سال ۱۹۷۸ آغاز شد. کارگران اعتقاد دارند که این ضرر و زیان به خاطر استفاده از منابع مالی شرکت جهت سرمایه گذاری در دیگر زمینه‌ها بوده است. در سال ۱۹۸۳ کارخانه بسته شد. اتحادیه کارگران به بخش‌های مختلف دولتی متوسل شد و از انواع فشارها جهت بازگشایی کارخانه استفاده کرد. بعد از سالهای بحران تلاش برای بازگشایی کارخانه، بالاخره در سال ۱۹۸۶، کارگران توانستند مدیر را وادار به بازگشایی کارخانه کنند. بعد از دو هفته کارخانه دوباره بسته شد و این بار به این خاطر که بانک تأمین کننده منابع مالی دادخواستی را جهت بازپرداخت وام‌هایش ارائه کرده بود. بعد از این جریان، اتحادیه تصمیم گرفت که کارگران را در قالب یک تعاونی سازمان دهد تا بتواند کارخانه را اداره کند.

دولت از اتحادیه درجهت تشکیل تعاونی حمایت کرد و این تعاونی در سال ۱۹۸۷ به ثبت رسید. در آن موقع، دیوان عالی دستور داده بود که تعاونی را جهت بازپرداخت دیون خود به حراج بگذارند. دولت ایالتی در دوم دسامبر ۱۹۸۹، شرکت را خریداری و به شرکت تعاونی واگذار کرد. دولت نیز وام‌هایی را برای شرکت در نظر گرفت و مواد اولیه را برای شروع تولید محصول تأمین کرد. به علاوه تساقف ۴۵۰۰۰۰۰۰ روپیه ضامن وامهای بانکی شرکت شد. هیئت مدیره شرکت برق ایالتی بنگال غربی، که دولت آن را اداره می‌کند، نیز با دادن سفارش از آن حمایت کرد.

در زمان واگذاری شرکت به تعاونی، اعضا دریافتند که ماشینها و ابزار آلات کارخانه آسیب دیده‌اند. تعاونی ناگزیر بود که مبلغ زیادی را صرف تعمیر و نگهداری کند. بعد از هفت سال تعطیلی، در سال ۱۹۹۰، تولید آغاز شد. در سال اول تعاونی ۱۲۷۰۰۰۰ روپیه ضرر کرد، اما در سال بعدی از حجم معاملاتی بالغ بر ۶۰۰۰۰۰۰ روپیه و سود خالص ۷۵۰۰۰۰ روپیه برخوردار شد. تعاونی توانست در سال اول ۳۰۰ کارگر پاره

آی.سی.ای (ICAROAP) در نوامبر سال ۲۰۰۲ به آدرس جدید خود نقل مکان نمود. آدرس دفتر و شماره تلفن و فاکس و ایمیل در زیر آمده است:

9. Aradhana Enclave Ring Road, Sector 13, R.K Puram New Deihi 110 006, India.

Tel: +91116888265.688 8264

Fax: +91114694975.4694964

E-mail: icaroap@vsnl.com

Web-sites: <http://www.icaroap.coop/> & <http://www.directories.coop/>

از ۲۵ نوامبر به بعد، شماره‌های تلفن و فاکس ۸ شماره‌ای خواهند بود. بنابراین عدد "۲" را به اول شماره تلفن و فاکس اضافه فرمایید.

این دفتر جدید از طرف داموس تراست آی.سی.ای با سرمایه ناشی از فروش خانه خیابان Bonow خریداری شده‌اند.

این دفتر جدید از طرف داموس تراست آی.سی.ای با سرمایه ناشی از فروش خانه خیابان Bonow خریداری شده‌اند.

دعوت ICA ROECSA از پزشکان برای معالجه ایدز در تعاونیها

رابین ویتینگ، پزشک کانادایی، با ملحق شدن به دفتر منطقه‌ای آی.سی.ای در شرق و مرکز آفریقا (POESCSA)، بر روی اثرات ویروس ایدز در قالب تعاونیهای کنیا و سایر مناطق آفریقا تحقیق خواهد نمود.

هدف این خانم پزشک دیدار با مدیران و اعضای تعاونیها در کلیه سطوح شرکت، اتحادیه و فدراسیون می‌باشد تا میزان گسترش بیماری ایدز و اثرات آن، موضعگیری تعاونیها در قبال این بیماری، خدمات قابل عرضه از طریق سازمانهای مربوط به بیماری ایدز و شکافهای موجود بین اینگونه خدمات و نیازهای اعضای تعاونیها را بررسی نماید.

خانم ویتینگ دارای سابقه آموزشی در زمینه مطالعات توسعه‌ای با تأکید بر قاره آفریقا می‌باشد و به مدت ۶ ماه در خدمت دفتر منطقه آفریقا آی.سی.ای خواهد بود.

دید سیاسی نگرسته شده است یعنی به عنوان ابزار سیاسی از آن استفاده می‌شود و از پشتوانه تئوریک قوی در دانشکده‌های اقتصاد بهره‌مند نیست و این مسئله‌ای بسیار جدی است. رشد و توسعه تعاونیها در کشورمان و در دنیا فقط و فقط از طریق تنوع بخشی به ساختارها و فعالیت تعاونیها امکان‌پذیر است. حمایت دولت از دو طریق لازم است: ۱- تأمین سرمایه‌های اولیه.

۲- توسعه اطلاعات مربوط به جایگاه و اهمیت تعاون در اقتصاد ملی.

* متن سخنرانی آقای دکتر درخشان در جمع مسؤولان و کارکنان وزارت تعاون

بقیه از صفحه ۲۹

تعاون یاراگونه را به عنوان رئیس جدید برگزید. کمیته همچنین هیأت اجرایی جدید را انتخاب نمود و اساسنامه منطقه‌ای را مورد تجدیدنظر قرار داد.

استقبال آی.سی.ای از اعضای جدید

آی.سی.ای از شش سازمان به عنوان اعضای جدید خود در سال ۲۰۰۲ به گرمی استقبال نمود. این سازمانهای تعاونی از کاستاریکا، جمهوری دومینیکن، هندوراس، پرتغال، پوئرتوریکو و اروگوئه بودند.

به دنبال نشستنهای هیأت مدیره آی.سی.ای در کلمبوس اوهایوی آمریکا در ماه آوریل و لیسبون پرتغال، دفاتر منطقه‌ای مراسم متعددی را برگزار نمودند که طی آنها اعضای جدید را در خانواده تعاون آی.سی.ای پذیرفتند. آنان فرصت ملاقات با رئیس آی.سی.ای، نایب رئیس منطقه و مدیرکل، مدیر دفتر منطقه‌ای و کارکنان این دفتر را داشتند.

قرار است مراسم برای کلیه اعضای جدید در شهر اوسلو، طی مجمع عمومی آینده در ماه سپتامبر سال ۲۰۰۳ برپا شود.

خانه جدید دفتر منطقه آسیا و

اقیانوسیه آی.سی.ای

دفتر منطقه آسیا و اقیانوسیه

بقیه از صفحه ۲۱

کشور ما و نیز با قانون اساسی منافات دارد.

توجه به سهم بخش تعاون از تولید ناخالص داخلی و از تسهیلات بانکی و نظایر آن نیز حائز اهمیت فراوان می‌باشد. ب- سیاست‌گذارها در دنیا

در سطح جهانی برای تحول در بخش تعاونی کارهای زیر انجام گرفته است.

۱- توجه به ضرورت بانک تعاون
۲- در سطح جهانی ادغام‌های بزرگ صورت می‌گیرد.

St. Paul Bank for Cooperatives
Co Bank 1999.

۳- تنوع بخشی به ساختار تعاونیها و عملکرد آنها از ۱۹۹۰ به بعد در آمریکا و کانادا.

New Generation NQCs

New Cooperatives NQCs

IOF: Investor_Owned_Firms

Michael cook: University of

Missouri

Murray Fulton: Centre for the Study of Cooperatives at the University of Saskatchewan, Canada

۱-۳- برای تنوع بخشی به ساختار تعاونیها به چهار مورد زیر اشاره می‌شود:

انگیزه Motivation

تواناییها Capabilities

سیاست گذاریها Policies

برنامه‌ها Programmes

۴- تعاونیها: به عنوان ابزار کنترل بحرانهای صنعتی: دهه ۱۹۷۰ انگلستان.

۵- تعاونیها به عنوان ابزاری جهت خروج از رکود اقتصادی: دهه ۱۹۹۰ فنلاند.

در سالهای ۱۹۹۳ تا ۱۹۹۷ هفتصد تعاونی جدید در فنلاند تأسیس شد و همین باعث شد نرخ بیکاری از ۱۶ تا ۲۰ درصد به ۱۴ درصد کاهش یابد.

۶- اصلاحات جدید در قانون تعاون کانادا در ژانویه ۲۰۰۱.

کانادا در ژانویه ۲۰۰۱.

نتیجه‌گیری

تعاونیها عامل تعادل در نظامهایی هستند که ماهیتاً نامتعادل‌اند. ولی متأسفانه به این عامل تعادل همواره از